

Abbas Mirza Królewic Perski.

Abbas Mirza, Szach Zade, trzeci syn Szacha i następcę tronu, należy do znakomitszych mężów wiekń naszego, i Perskiego Państwa. Urodził się w r. 1782. Matka jego pochodzi z domu Królewskiego Kadzor; tego samego domu jest i Szach pannaioy. Cały świat spodziewa się wielkich odnian w Persyi, jak Abbas Mirza osiedzie kiedy tron swoich oyców. Obcowanie z nkształconymi mieszkańcami Zachodu z bogactwem umysł jego nowemi widokami i wyobrażeniami. Znane mu są ehyczaie i historyis krajów zachodnich, i z łatwością mowi po Angielsku i po Francozku. Maurycy Kocebue *) powiada: dziwna, iż wielu utrzymuje, że Abbas Mirza wychowanie i wykształcenie swoje winien Mirzie Bisurkowi, którego mo teraz Szach dodał za pierwszego poradnika a który jest tylko starym filotem. Tancoigne zaś **) utrzymuje, że Achmed Chan ***) Beylerbey, pierwszy naprowadził Szacha na tę myśl aby wszedł w związek z Francją. Abbas Mirza odważył się wprowadzić do Persyi karnosć wojskową i sztukę wojowniczą na wzór krajów Zachodnich. Wsparty od oycy, zdołał rozprzecznością i gorliwością swoją, przy pomocy

*) Maurycyego Kocebue C. Ross' Kapitana Podróż do Persyi r. 1817 w Waimarze 1819.

**) *Lettres sur la Perse et la Turquie & Asie, par J. M. Tancoigne Paris. 1819*

***) Achmed Chan pisze Tancoigne, jest to starzec 70 letni, który dotąd zachował jeszcze rżewosć i zapal młodzieńczy. Z szczególnego przywileciu i przeciw zwyczajom Perskum, którzy brodę golą, aby Królewica młodego uwolnić od obowiązku wstawiania przed starcem, Achmed Chan brodę swoją zapuszcza, która przez wiek catkiem pobielata.

kilku Oficerów Angielskich i Francozskich ****) utworzyć 10000 piechoty, i dosyć znaczną artyleryję na sposób Europeyski. Ten tylko, mowi Ma nr. Koceb. pojąć może trudności pokonane przez Królewica w tym zawodzie, który zna upór Persów i wstręt ich od każdej nowości. Główną uwagę swoją zwrócił na piechotę i artyleryję, toż samo dowodzi jego przezorności, ponieważ jazda Perska, jest już sama z siebie dobra, chociaż nie może być równana z jazdą wojska regularnego, wreszcie jazda stanowi u Persów część obluby narodowej, nie wypadają więc Królewicowi i z tego powodu zaciepiac ją. Mundury Europeyski *****) bicie w bęben capstrzyku urządzenie i karnosć wojskowa Europeyska, w głębi krajów Wschodnich jest to zdarzenie należące do dzieiów Świata. Dopiero się rozwinę skutki owego poważania i przyswajania instytucy Europeyskich, gdy Abbas Mirza siedzie na tronie Perskim, i ustanowy te, bardzicy unarodowia się.

Abbas Mirza, nie jest tylko żo'nie-rzem, piękniejsze przymioty godnym go czynią tronu. Pełny światła i rozumu, sprawiedliwy, bez okrucienstwa, łagodzi zawsze barbarzyństwo praw Perskich. Wysoce zaszczytnym jest rys charakteru jego, podany przez Ma nr. Kocebue, który zapewnie przechowa historia. „Pewien Poseł dostrzegłszy w ogrodzie (Królewica) sterczący róg starego murzyska bardzo źle wydalący się przy drugich i szpeczący widok okolicy, zapiał Abbasa Mirzę dla czego nie każe go zwałić? O to odpowiedział Królewic, ogród ten założyłem na zskupionych od różnych

****) Celniewszycy wymienia Tancoigne: P. P. Verdier i Lamy.

*****) Piechota ma mundury niebieskie, także i pasowe z sukna Angielskiego, białe szarawary, bity i narodowe Perskie czapki z barankow; Oficerowie mają szarfy pasowe iedwabne, jak Angielscy.

właściciele, aby w nim coś wielkiego utworzyć; właściciel gruntu, na którym ten stary mur zawadza, jest to włoscianin, człowiek już stary, i ón tylko jeden nie chce mi swojej ziemi odprzedać za żadną cenę, jako odwieczną własność rodzinną. Przyznam się WPanu, że mi to bardzo przykro, lecz cenę to przywiązanie jego do swoich naddziadów a bardziej jeszcze tę śmiałość, że mi mogli odmówić. Będę oczekiwał dziedzica, który nie będzie tak trudnym. „Dруги rys nierownie godny uwagi, opisuje P. Kocobue: Mówiąc Krolewic o niepotrzebnym ciężarze dzwigniacych węgle za wojskiem rzeź; palenie tytiunu, nie byłoby złem, lecz uważam, że u nas w tem nader zbytek, bo trawiąc cały dzień na paleniu, częstość pożyteczne sprawy zwiedbnia. Poczytałem za powinność moją i w tem trudnem przedsięwzięciu dać przykład z siebie, i dla tego odzwyczajem się zupełnie od tej niegdy tak miłej dla mnie rozrywki, lecz zdaie się, że Jchmościom z trudnością przychodzi, poysć za moim przykładem i że się za nadto włożyli do próżniactwa.

Abbas Mirza jest wzrostu średniego ale dobrze zbudowany; twarzy bladej lecz pełney wyrazn; w pięknych i czaraych oczach jego maluje się dobroć i wielkość; długa broda i wąs ogromny nadają mu powizehowność wojowniczą. Ubiiera się zawsze skromnie, gdyż nieprzyjacielem jest niepotrzebnych okazałości. Dwóch synów wysłał do Anglii na banki. Abbas Mirza będzie kiedyś dla Persów tem, czem był Piotr I. dla Rossyi.

Unikay Pozoru.

(Dalszy ciąg)

Powrócił nakoniec po dziesięć-miesięczney niebytności, odbył podróż szczęśliwie. Dozwolona chęć zysku zawiadła go do Lewanty a miłość przyspieszyła jego powrot. Znalazł swoją Betty, wierną, dobrą, piękną i kochającą, pierwsze dni po jego powrocie minęły w najszcześniejszem zachwyceniu.

Lecz pewnego dnia, kiedy właśnie w interesach miał wchodzić, zastąpiła mu drogę gospodyni i prosiła go z niełaskiwym pomieszaniem szukać sobie innego pomieszkania. Wiliam zdziwił się, zawsze regularnie naprzod płacił, nie mógł zatem pojąć dla czego mu nadal swój dom wypowiadała. Dobra kobieta nie chciała go nie pokoić, przytaczała

różne drobnostki, ale nie wycwiczona w sztuce udawania, tak sobie niezgrabnie i z pomieszaniem postępowała, że Wiliam iawnie się przekonał, iż tego inna musi być przyczyna. Nalegał na nią gorąco, ażeby mu odkryła prawdziwy powód, aż nakoniec wystąpiła z zeznaniem, że ieszcze za czasu życia iey męża, a ieszcze więcej po jego śmierci należała do pokoju i porządku, a zatem z trudnością iey przychodzi utrzymywać czynszowników, którzyby dzień z nocy robili i rzadko wcześniej, iak ze świtem do domu powracali.

Błądy i zdrętwiały stanął Wiliam iak wryty przy opowiadaniu sposobu życia iego żony, zimna deszcz przebiegła po jego krzyżach, iego serce bito gwałtownie, żyły się w nim naprężyły, a iego oczy łzami się zrosiły. Raptownie za drzwi wyobodzi, ażeby ukryć przed gospodynią swoje mocne umysłu poruszenia. Na ulicy dopiero odetchnął przez rozmowę z samym z sobą. „Co! kiedy ja narażam życie moje dla ziedbania iey wygodniejszego utrzymywania, ona naigrywa się ze swego zdrowia i mego honoru.“

Głęboko dotknięty przyszedł do swego pomieszkania, Betty przyjemna naiwność otwarte iey spojrzenie iakiego tylko dobre dzieła sumienie, rozweseliło wprawdzie iego umysł, lecz grot pozostał w sercu, które go zawsze z sobą unosił. Betty była za nadto wesola i lekkomyślna, ażeby postrzegła odinianie w swoim mężu, ón zaś za nadto pobłażającym, ażeby iey czynić wymówki, albo starać się o wyasnienie, któreby odkryło iego bolesne podeyrzenia. —

Wkrótce przymusiły go iego interesa, które stawały się co raz ważniejsze i obszerniejsze do przedsięwzięcia powtórney podróży. Myśl puszczenia swojej piękney i młodey żony wzamęt na nowo wielkiego świata, odnowiła zaledwie zagoione rany iego serca, i chociaż nie mógł się odważyć odkryć swojej żonie to, co go dręczyło, nie mógł się także oprzeć pobudbóm, ażeby pewnego nad nią dozoru nie polecił niezciwey wdowie. Długo się opierała temu przykre mu obowiązkowi, jednak kiedy ją Wiliam zaklinał, ażeby się podjęła dla uratowania iego honoru i spokojności, przyrzekła nakoniec czuwać nad Betty iak nad własną córką. —

Ze łzami których nie tylko rozłaczenie było przyczyną, uściskał Wiliam swoją Betty, w chwili wzajemnego serc wylania wyrwała mu się sposobem najmniej urażającym nie jedna przestroga i prośba. „Ży samotnie kochana Betty mówił do niey, nie

dla twojej własnej cnoty, która u mnie wyższa nad wszystkie podejrzenie, ale wiesz jak słabe mamy nadzieję pojednania się z oycem, wiesz jak nad każdym naszym czuwa krokiem nie podawaj mu oręża w ręce przeciw samej sobie, nie podawaj mu maski, którąby zakrywał swoją surowość.

Ostatnie te słowa wymówione tonem łagodnym, zrobiły mocne wrażenie na umyśle Betty. Umyśliła po odjeździe Williama żyć spokojnie i samotnie. W kilka tygodni najsłodsza nadzieja ulżyła jej wszystkie te małe ofiary, po pierwszy raz czuła się być w ciąży. Teraz nie wychodziła nigdy z domu, i jeżeli ją nie przynagliła troskliwość o zdrowie płodu, który dożytywał w jej macierzyńskim tonie, do przysięgnięcia nowej przechadzki. Pogodna intrzenka zastawała ją zawsze w parku Sr. James. W dniu zaś słotnym zostawała zawsze samotnie w swoim pokoju, tam oczekiwała z niecierpliwością Williama przybycia i z niewymowną chłiwością momentu, który miał ją obznajmić z uczuciami matki.

Na jednej z tych rannych przechadzek deszcz ją napadł, dla tego też prawie bez tchu leciała, dla dopadnięcia iskiego powozu najmego, młoda dama wsiadająca właśnie do powozu postrzegła jej pomieszczenie i oświadczyła, że ją do domu odwiezie. Dama ta była nie wykwitnie lecz przyzwóicie ubrana, powierzchowność powozu kazała się domyślać, że jest osoba stanu średniego, a powierzchowność tejże osoby była łagodna i nymująca. Betty przyjęła z wdzięcznością jej grzeczność, skoczyła do powozu i powiedziała nieznałomej damie swoje pomieszkanie.

Podczas jazdy pytała się skromnie nieznałoma o stan i imię swego gościa, dowiedziawszy się o nieprzytomności męża, mówiła, że w tymże samym znajduje się przypadku i że jej mąż odjechał do Francji dla odebrania niektórych długów, jednak wkrótce spodziewa się listów, któreby ją wezwały do pospieszenia za nim, a potem z nim wspólnie odwiedzi kąpiele Akwizgrańskie. Wśród tych rozmów przybyli do pomieszkania Betty. Powoz się zatrzymał, Betty wyskoczyła, dziękowała za wysładczoną jej usługę i wzięła od nieznałomej bilet z podpisem: *Mistriss Rainolds*.

Jdąc po schodach postrzegła, że jej gospodynin, którą podczas jej przybycia stała na progu, niekontentowana do swego odeszła pokoju i drzwiami mocno trzasnęła, ale oto

dalej się nie troszczyła, drugiego dnia miała sobie za powinność odwiedzić Panią Rainolds, przyjacielsko i przyzwóicie przyjęta była w małym lecz przyjemnym pomieszkaniu, rozmawiali, pili herbate, i obiedwie damy przystąpiły potem do otwartego, okna i poglądały na przechodzących w wesołym humorze.

Właśnie kiedy się naśmiewali i żartowali z śmiesznej figury krzywonogiego tancmistrza, przechodził także stary człowiek, w szarym surducie z okrągłą peruką. Spoyrzął do góry zdziwił się i stanął trochę, jego mina okazywała niechętnie zadziwienie. Te zadziwienie przeszło wkrótce wszyderski uśmiech pogardy, plunął i odszedł daley. Betty spostrzegła szczególne starego postępowanie, nie wiedziaty, co by o nim sądzić, i pomyślała, że musi mieć przyczynę uskarżenia się na Panią Rainolds.

W godzinę potem pożegnała, swoją nową przyjaciółkę, otrzymała od niej przyrzeczenie przednich odwiedzin wzajemnych. Młoda dama dotrzymała słowa. W kilka dni odwiedziła Betty w jej pomieszkaniu, i razem jej doniosła, że otrzymała dawno już spodziewane listy od męża, że się wybiera w drogę i przychodzi z nią się pożegnać.

W samej rzeczy nie słyszała Betty więcej nic o niej, została zatem sama z swymi nadziejami i życzeniami, których spełnienie coraz się zbliżało.

(Dokończenie następi)

O poprawie piaszczystey i glinkowatey ziemi.

Znajdują się okolice, których przestrzeń zupełnie jest piaszczystą, a z tej przyczyny zboże tam posiane nie nagradza wieśniakowi ani za jego prace ani za starania. Temu złemu starano się wielokrotnie zapobiedz, różnemi nawozami, zmuszono ziemię do wydawania lepszych owoców, lecz kiedy się zastanowimy, że wina nieurodzajności ziemi piaszczystey iedynie z tego pochodzi, że piasek jest gorący i żadnych tłustych i wilgotnych części w sobie nie zawiera, które najbardziej grunt urodzajnym czynią, natenczas przyznamy, że nawozy gorącość znajdującą się w takiej ziemi ieszcze bardziej zwiększają, i dla tego przy cokolwiek trwałey posusze

zboże bardzo łatwo spalić się lub zeschnąć może. Następujące doświadczenie poprawy ziemi piaszczystej, znajdzie w prawdzie w niektórych okolicach trudności, lecz w innych natomiast z łatwością wykonaniem być może. ta poprawa dzieje się następującym sposobem: kazać nawieść na ziemię piaszczystą, którą polepszyć chcemy na jeden łan czterdzieści gar glinki, które to zatrudnienie z wielką łatwością w ziemi wykonać można, potem rozrucić tę glinę po całym łanie i tylko jedną skibę w średniej głębokości zostawić. Ziemia glinowata ma tę korzyść, iż wiele wilgoci w sobie zawierając wiele z tejże piaskowi udziela; do tej wilgoci przyczynią się mocno salitra, która w glinie główną część składa, w innej ziemi żadnego użytku nieprzynosi, lecz w piaszczystym gruncie najwięcej się do orodzajności przyczynia. Glinę wszędzie znaleźć można, a chociażby nawet głęboko za nią kopać potrzeba, wynagrodzi się zawsze za pracę, jeżeli tylko w należytych czasie się odbywa to jest natenczas, kiedy innych ważniejszych zatrudnień gospodarczych nie ma.

Gdy się już glina rozruci, potrzeba rolę nprawić gnoiem lecz nie zupełnie zepsutym, tylko żeby jak najwięcej stony w sobie zawierał. Gnoy nierogacizny jest najlepszy, ponieważ nie nadto jest gorącym a wiele wilgoci w sobie zawiera. Przy siebie rolę, potrzeba rolę podzielić na cztery lub sześć skibowe zagony, albo pomiędzy czterema lub sześcioma brzdami pociągnąć jedną wodną brozdę, ażeby się mogli deszcz w pole wlewać, a tym sposobem dostatecznie zwilżać. Gdyby się pole w takim położeniu znajdowało, iżby można z iskiej pobliskiej rzeki lub rowów wpuszczać wodę do brozd zasychających się między ragonami, największeby natenczas korzyści spłynęły mogły.

Zachowując te przepisane sposoby wyrzemy zboże nie tylko piękne i rosłe, lecz także przy omłocie okaże się oczywiście korzystnie z większej ilości ziarna.

Co się tyczy glinowatości i ciężkiej ziemi, to się zupełnie piaszczystej sprzeciwia. Jest bowiem bardzo ciężką, tamta zaś za lekką, przy posuszy równie jak w piaszczystej ziemi może się zboże zepsuć i zsunąć.

Nie trzeba się więc starać, ażeby taką ziemię lekką uczynić i zdatniejszą do przyjęcia deszczu, następujące doświadczenie pewne o gospodarza w Marawii bardzo dobrze się udało.

Kazał nawieść na łan ziemi glinowatej zół fur piasku i margla, potem go uprawił długim lecz tłustym gnoiem bardzo głęboko, a po siebicie potrzasił lekko tak nazwanem wapnem gaszonym, porzem wydała mu ta rola-łak esydoskonalwsze zboże. Wapno gaszone jest tem wapnem, które po wypaleniu się wapna w wapiennicy pozostaje, i z czystego wapna, popiołu i węgla się składa. W niedostatkowi wapna gaszonego można także używać zwyczajnego wapna zmieszanego z popiołem.

B....i.

Z M o u s a,

F r a s z k i.

Od koziego mleka można utyć, a od samej kozy schudnąć.

Zywego cytowieka w pole wyprowadzić jest oszokanstwem, a umarłego zastuga.

Romory nie miłe są podróżniącym, a szczególnie kupcom.

Dłużnik ma dwa cienie które za nim chodzą, z tych jeden podobny jest do woźnego.

Chinczykowie dziwią się, że ich poważna herbata, bywa za granicą tanczącą.

Kobiety chodzą w różnych materjach Autorowie znowu piszą w różnych materjach, słowem materializm zawrocił wszystkim głowę, ale komu dłużey materji wystarczy, na to niech sklepy odpowiedzą.

Cieleta muszą teraz wiele dokazywać, bo ustawnie obijają się nam o uszy te wyrazy: stanowi-ciele, urządzi-ciele, zwodzi-ciele, poprawi-ciele, wierzy-ciele, siemięży-ciele, burzy-ciele.

A n e g d o t a.

Gdy pewnemu oycu który żenił swego syna bardzo młodo, radzono, aby się wstrzymał z małżeństwem, poki syn nie nabędzie więcej doświadczenia i rozumu, opowiedział: „Ta rada już będzie zepożao, bo jak óu przyjdzie do rozumu, to się pewnie nie ożeni.

K a l e m b u r y.

Chodzi po-łak bez pieniędzy.

Oj-ciec będąc is.

Ma-te-race do sprzedania.

J-krzaki w wodzie znajdują się.

Na-bal — konie nie chodzą tylko panowie.

Ta kobieta ma różę a tuli-pana.